

JEZU UFAM TOBIE

Miesięcznik

Parafii

p.w.

Miłosierdzia Bożego

w Dychowie

NR 156

Kwiecień' 2025

WIELKI TYDZIEŃ I WIELKANOC W TRADYCYJI LUDOWEJ

Wielki Tydzień oraz cykl związanych z nim uroczystości i obrzędów to ostatni tydzień Wielkiego Postu, przypadający pomiędzy dwiema wielkimi niedzielami: Palmową i Wielkanocną. Charakteryzuje się on bardzo bogatą liturgią, obfituje także w liczne tradycje ludowe, zwyczaje domowe i intensywne przygotowania świąteczne.

Niedziela Palmowa

Uroczystości Wielkiego Tygodnia otwiera Niedziela Palmowa nazywana Kwietną lub Wierzbną. W tym dniu we wszystkich kościołach odbywają się uroczyste procesje z palmami, będące pamiątką triumfalnego wjazdu Jezusa do Jerozolimy.

Polskie palmy to smukłe bukiety różnej wysokości wykonane z różnego rodzaju gałązek, ziół i kwiatów. Tradycyjnie powinny się w nich znaleźć gałązki wierzbowe (symbol życia i zmartwychwstania), obsypane puszystymi baziami oraz inne tzw. rośliny wiecznie zielone (tuje, bukszpan, cis itp.). Dekorowano je także wstążeczkami

bądź suszonymi lub sztucznymi kwiatkami. W tradycji kościelnej palma posiada głębokie treści religijne, symbolizuje zarówno męczeństwo, jak i triumf, a zatem Mękę i Zmartwychwstanie Chrystusa oraz nieśmiertelność duszy ludzkiej.

Liczne znaczenia symboliczne i magiczne posiada także palma w tradycji ludowej. Jako zielona gałązka palma jest przede wszystkim symbolem życia i sił witalnych, a także corocznej odnowy roślin, zapowiedzią ich kwitnienia i owocowania. Palmom przypisywano także właściwości życiodajne, lecznicze i magiczne. Po powrocie z kościoła święconymi palmami chłostano się dla zdrowia, polykano także pączki gałązek wierzbowych, co miało zapobiec bólom gardła i przeziębieniom. Poświęconą palmą kropiono dom, obejście i bydło, a następnie wkładano ją za święty obraz lub wieszano nad drzwiami wejściowymi, co miało przynieść błogosławieństwo Boże, chronić od pożaru i wszelkiego zła. W niektórych regionach Polski palmy wbijano w zagony w polu i ogrodzie, aby uchroniły uprawy przed gradem i szkodnikami. Dziś palmy są przede wszystkim kolorowym atrybutem świąt wielkanocnych i najważniejszym akcentem Niedzieli Palmowej. Najpiękniejsze i najbardziej okazałe procesje z palmami odbywają się na Kurpiach, w Karpatach Zachodnich, na Ziemi Sądeckiej, w okolicach Myślenic, Bochni i Wieliczki. Na procesje te, w ramach dorocznych konkursów, wykonywane są wysokie kilkumetrowe palmy.

Wielki Czwartek

W liturgii kościelnej Wielki Czwartek to dzień, w którym w sposób szczególny wspomina się obrzędy Wieczernika. W tym dniu milkną kościelne dzwony, które według wierzeń ludowych odpędzały demony i pioruny. Na znak żałoby zastępują je kołatki. Od tego dnia przez sześć kolejnych dni nie można było pracować, rąbać drzewa, młócić i prażyć. Na pamiątkę umycia nóg apostołom przez Chrystusa, biskupi, a wcześniej królowie i magnaci obmywali nogi dwunastu nędzarzom. Gest ten, w niektórych parafiach obecny do dziś, jest znakiem chrześcijańskiej pokory i braterskiej miłości.

W Pruchniku na ziemi przemyskiej oraz w pobliskich Ciężkowicach i kilku innych okolicznych wsiach do dziś zachował się stary zwyczaj palenia (niszczenia, wieszania) Judasza. Polega on na tym, że najpierw przygotowuje się wielką kukłę, przypominająca postać męską o semickich rysach, z wymalowanym na piersiach napisem Judasz Zdrajca. Następnie jeszcze przed wschodem słońca w Wielki Czwartek wieszają ją na drzewie tak, aby wszyscy mieszkańcy mogli ją oglądać. Wczesnym południem wybrany z tłumu sędzia oskarżyciel odcina kukłę, która wśród okrzyków wleczona jest po całej wsi. Na koniec kukła jest podpalana i wrzucana do

wody. Zwyczaj ten przypomina rytuał topienia Marzanny. Ich idea jest analogiczna, związana z wegetacyjnym kultem wypędzania zimy. Z czasem Kościół próbował tym praktykom przypisać chrześcijańską interpretację.

Dość powszechnym wielkoczwartkowym zwyczajem były postne biesiady rodowodem sięgające do przedchrześcijańskich uczt zaduszkowych. Z czasem urządzenie tych uczt interpretowano jako pamiątkę nawiązującą do Ostatniej Wieczerzy. Innym reliktem słowiańskich praktyk zaduszkowych było palenie w tym dniu ognisk, które rozmieszczano zazwyczaj na granicach wsi. Wierzono bowiem, że dusze zmarłych przychodzą do tego ognia, aby się ogrzać. Dziś zwyczaje związane z Wielkim Czwartkiem zanikły niemal zupełnie. Obchody w tym dniu ograniczają się do nabożeństw i uroczystości religijnych rozpoczynających Święte Triduum.

Wielki Piątek

Wielki Piątek to dzień żałoby. W Kościołach panuje cisza. W tym dniu nie odprawia się mszy, a głównym elementem wielkopiątkowej liturgii jest Adoracja Krzyża, która kończy się uroczystym przeniesieniem Najświętszego Sakramentu z Ciemnicy do Grobu Pańskiego. Procesja ta przypomina złożenie Jezusa do grobu. Przygotowywanie oraz odwiedzanie Grobów Chrystusa stało się naszą narodową tradycją. W wielu kościołach wciąż żywy jest także obyczaj straży grobowych. Najciekawsze i najbardziej malownicze straże grobowe, zwane turkami lub turkami wielkanocnymi wystawiane są w południowo-wschodniej Małopolsce.

Z Wielkim Piątkiem nieodłącznie związane są misteria Męki Pańskiej. Najslłynniejsze widowiska pasyjne odbywają się w Kalwarii Zebrzydowskiej. Opiekę nad tym misterium sprawują bernardyni, a poszczególne postacie ewangeliczne odgrywane są przez mieszkańców pobliskich wsi. Misterium Męki Pańskiej odbywa się zazwyczaj w Niedzielę Palmową, a kulminacyjny moment osiąga w Wielki Piątek, kiedy to pielgrzymi wraz z postaciami widowiska przechodzą Drogę Krzyżową. Tradycyjnie Wielki Piątek w całej Polsce jest dniem skupienia, wzmożonej pobożności i umartwienia. Dawniej mieszkańcy wsi, na znak żałoby, zatrzymywali zegary, zasłaniali lustra, mówili przyciszonym głosem, zachowując się tak jakby w domu znajdował się zmarły. Weselszym akcentem wielkopiątkowych obrzędów była niegdyś zabawa chłopięca zwana wieszaniem żuru i śledzia.

Wielka Sobota

Wielka Sobota jest dniem przygotowywania się do uroczystości Zmartwychwstania. Najważniejszym elementem liturgii w tym dniu jest poświęcenie ognia, paschału oraz

wody. Na wielkosobotnim nabożeństwie pojawia się już radosna atmosfera związana z bliskością święta Zmartwychwstania, znowu odzywiają się organy i dzwony.

Kilkusetletnią tradycję ma obyczaj święcenia w tym dniu pokarmów, z których gospodyni przygotowuje śniadanie wielkanocne. Dawniej święcono wszystkie pokarmy przeznaczone na święta. Ustawiano je w domu na stole i w podniosłym nastroju czekano na księdza.

Dziś obrzęd poświęcenia pokarmów ma niejako charakter symboliczny. Obecnie do kościoła znosi się małe koszyczki, w których powinny znaleźć się: jajka, chleb, sól, mięso, ser, masło, chrzan i baranek – symbol Zmartwychwstałego Chrystusa.

Niewątpliwie najważniejszym atrybutem i symbolem Wielkanocy są pisanki, kolorowe, bogato i różnorodnie zdobione jaja, których nie może zabraknąć w koszyczku ze święconymi pokarmami i na świątecznym stole. Jajko to symbol życia, płodności, miłości i siły. Istnieje wiele wierzeń i obrzędów związanych z jajkiem, a niektóre zachowały się do dzisiaj.

Według polskich wierzeń ludowych jajko przeciwdziało wszelkiemu złu. Stosowano je w zabiegach na urodzaj i w obrzędach pasterskich, w magii, medycynie, w zwyczajach zalotnych i obrzędach zaduszkowych. I tak na przykład w pierwszy dzień Wielkanocy zakopywano jaja w skiby pól i w ogrodzie, aby zapewnić urodzaj. Skorupki pisanek dodawano do paszy kurom, aby dobrze się niosły. Wierzono również, że jaja zakopane pod węgly budowanego domu sprowadzą szczęście i pomyślność. Natomiast dzielone i uroczyście spożywane podczas śniadania wielkanocnego miały zapewnić zdrowie, pomyślność i płodność.

Wielkanocne jaja farbowane na różne kolory i ozdabiane barwnymi wzorami są ciekawym przejawem plastyki obrzędowej i elementem świątecznego wystroju wnętrza. W zależności od sposobu zdobienia przybierały one różne nazwy: pisanki, kraszanki, byczki, malowanki.

Niedziela Wielkanocna

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego, nazywana także Paschą, jest największym i najstarszym świętem chrześcijan. W symbolice i obchodach wielkanocnych przetrwały pewne ślady odwiecznych wierzeń i mitów oraz relikty pradawnych świąt powitania wiosny i kultu roślin, odradzających się po zimowej wegetacji.

Święto Zmartwychwstania, przypadające zazwyczaj na początek wiosny, jest przede wszystkim wielkim świętem zwycięskiego, nieustannie odradzającego się życia,

świętem nadziei oraz obietnicy zmartwychwstania i nieśmiertelności. Wielkanoc rozpoczyna się mszą rezurekcyjną, połączoną z uroczystą procesją. Dawniej mszę tę odprawiano w Wielką Sobotę o północy, a obecnie celebruje się ją o świcie. Procesji rezurekcyjnej towarzyszy zazwyczaj huk wystrzałów i pękających petard. Zwyczaj ten jest pamiątką wielkiego huku, jaki zapewne towarzyszył Zmartwychwstaniu Pańskiemu podczas osuwania się kamienia grobowego. Po rezurekcji wszyscy udają się na śniadanie wielkanocne przygotowane z poświęconych pokarmów. Poprzedza je wspólne dzielenie się jajkiem i wzajemne składanie życzeń. Na stole wielkanocnym, oprócz żuru z kielbasą, nie może zabraknąć wędzonego mięsa, białej kielbasy, chrzanu oraz przeróżnych ciast: drożdżowych bab, mazurków i serników. Pierwszy dzień świąt upływał na ogół w ścisłym gronie, dopiero poniedziałek wielkanocny był dniem składania wizyt sąsiadom i znajomym.

Poniedziałek Wielkanocny

Drugi dzień Świąt Wielkanocnych, nazywany Lanym Poniedziałkiem lub Śmigusem-Dyngusem, upływa zazwyczaj pod znakiem spotkań rodzinnych i towarzyskich, wesołych zabaw, lejącej się wody, zalotów, psot i żartów. Początkowo nazwą dyngus określano zwyczaj zbierania datków, stanowiący jednocześnie formę wykupienia się od oblewania. Słowo śmigus oznaczało natomiast uderzenie gałązką. Z czasem pierwotne znaczenie tych słów zatarło się, a połączenie tych określeń dało nazwę dla popularnego zwyczaju, sięgającego korzeniami czasów przedchrześcijańskich. Pierwotnie był to zabieg magiczny, mający na celu spowodowanie deszczu, a z czasem nabrał cech o charakterze matrymonialnym.

Na wsi w oblewaniu wodą nie było umiaru. Dziewczęta oczekiwały na wielki prysznic i pozornie broniąc się, piskiem i ucieczką podsycaly zabawę. Była to bowiem forma zalotów, w których sucha odzież świadczyłaby o obrażającym je braku powodzenia. Innym równie popularnym zwyczajem w tym dniu było tzw. chodzenie po dyngusie przybierające w zależności od regionu różne formy. I tak na przykład w okolicach Tykocina popularne było chodzenie z konopielką, nazywane tak od słów śpiewanej przy tym pieśni Cienka mała Konopielka. Na Podlasiu zwyczaj chodzenia od chałupy do chałupy połączony ze składaniem życzeń i prośbą o datki nazywano wołoczebnem. Na Lubelszczyźnie zaś popularne były racyjki, chodzenie z pasyjką lub z gaikiem. Towarzyszyło im zazwyczaj śpiewanie radosnych pieśni wielkanocnych, składanie życzeń i powinszowań. Z kolei na Śląsku i w Wielkopolsce znany był zwyczaj chodzenia z kurkiem dyngusowym. Kurek-kogut uznawany był za symbol sił witalnych i płodności. Wierzono bowiem, że zapewni on pannom

zamażpójście, a rodzinom wielu potomków. Początkowo chodzono z żywym ptakiem, z czasem jednak zastąpiono go sztucznym. Wśród licznych radosnych i rubasznych zwyczajów praktykowanych w tym dniu nie brakowało też momentów poważnych i uroczystych. Interesującym obrzędem, występującym w całej Polsce, było procesyjne obchodzenie i święcenie pól. I choć przybierał on różne formy, to jego najistotniejszym celem było sprowadzenie urodzaju.

Z opisanych tu ludowych wielkotygodniowych i wielkanocnych zwyczajów do dnia dzisiejszego przetrwało niewiele. Niemniej jednak Wielkanoc spośród wszystkich świąt nadal wyróżnia się bogactwem ceremoniału zarówno kościelnego, jak i świeckiego. Niektóre zwyczaje w nieco zmienionej formie wciąż są praktykowane, przynosząc wszystkim wiele radości.

Źródło: <https://kulturaludowa.pl/>

SCHOLA „CANTO JESU” – Śpiewam Jezusowi

Serdecznie zapraszamy
wszystkich chętnych
do wyrażania swojej wiary poprzez
muzykę –
śpiew i granie na instrumentach –
na spotkania w Kościele
w środy i piątki o godz. 15:45.

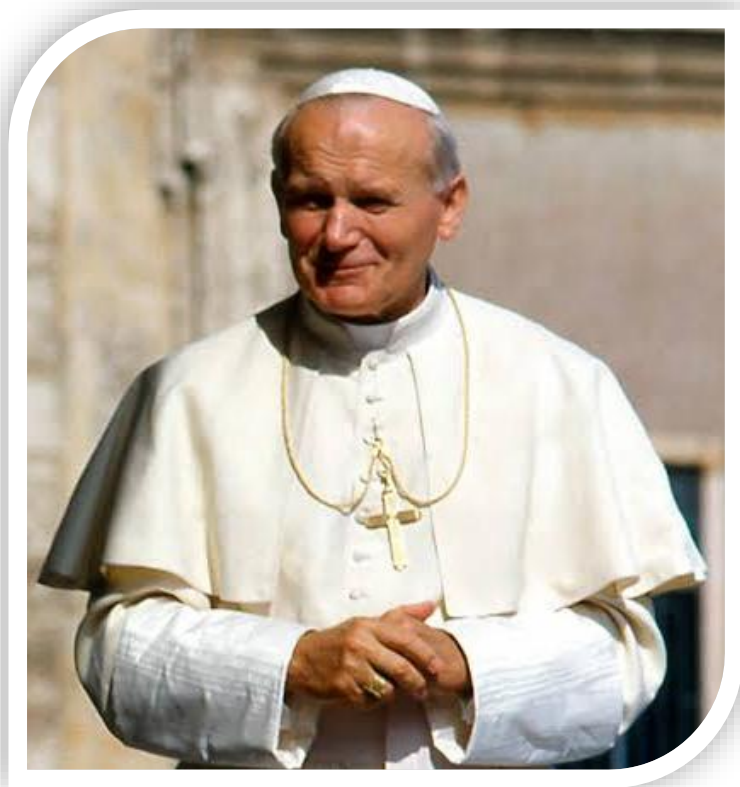
(AK)

ODWAGA I ROZTROPNOŚĆ JANA PAWŁA II poprowadziły Polaków ku pokojowym przemianom – *tak uważa włoski historyk Massimiliano Signifredi*

Włoski historyk Massimiliano Signifredi powiedział PAP, że odwaga, cierpliwość i roztropność św. Jana Pawła II poprowadziły Polaków ku pokojowym przemianom, a w konsekwencji do upadku komunizmu. W związku z przypadającą w środę 2 kwietnia 20. rocznicą śmierci papieża dodał, że jego pontyfikat powinien być przedmiotem dalszych studiów.

Historyk zapytany przez PAP, czy jego zdaniem upadek komunizmu byłby możliwy bez Jana Pawła II, odparł, że "wniósł on decydujący wkład, ale sam bronił się przed twierdzeniami tych, którzy mówili, że to właśnie jego zasługa". "Papież podkreślał: nie, to był proces historyczny, było wielu protagonistów, mówił o niespodziance historii" - wskazał.

"Ale trzeba powiedzieć, że bez jego odwagi, jego zachęty, by się nie lękać, nie doszłoby do przebudzenia świadomości na Wschodzie. Należy dodać, że nie byłoby to też możliwe bez jego cierpliwości i zdolności do poprowadzenia Polaków ku pokojowym przemianom. Jego podróże do Polski, ta pierwsza historyczna w 1979 roku, a także następne, w 1983 i 1987 roku były połączeniem przekazu odwagi i roztropności. Inspirował do działania i jednocześnie prosił o zachowanie spokoju. I to jest właśnie przesłanie dla naszych czasów, pełnych nerwowości, wielkiego pragnienia, by wszystko rozbić bez słuchania innych" - dodał Signifredi.

Autor książki "Jan Paweł II i koniec komunizmu" zaznaczył, że polski papież prowadził ważny dialog z tymi, którzy byli jego przeciwnikami; z generałem Wojciechem Jaruzelskim, a także z sowieckim przywódcą Michaiłem Gorbaczowem.

Włoski historyk wyraził opinię, że istotnym dziedzictwem polskiego papieża w czasach obecnych jest przesłanie, że wszystko może się zmienić. "Co więcej, te słowa, że wszystko może się zmienić wypowiedział w momencie dużej słabości fizycznej, gdy był już bardzo chory i miał trudności z poruszaniem się, ale nie

rezygnował ze spotkań z ludźmi" - wyjaśnił znawca historii Polski i pontyfikatu Jana Pawła II, działacz rzymskiej Wspólnoty Sant'Egidio.

Ocenil zarazem: "Jego dziedzictwo jest trochę zapomniane. Oczywiście jest obecne w zbiorowej wyobraźni, jest on pamiętany jako ważna osobistość, a ludzie modlą się do niego. Ale w wymiarze historycznym nie ma niestety wielkiej uwagi skierowanej na badania dotyczące jego postaci". "A przecież jego spuścizna dotyczy tak wielu kwestii. Uważam, że międzyreligijne spotkanie w Asyżu w 1986 roku pozostaje wzorem, któremu świat wiele zawdzięcza" - stwierdził Signifredi.

Wyjaśnił, że "w epoce, w której religie nie miały jeszcze tak wielkiego znaczenia, jakiego nabrały później, Jan Paweł II zrozumiał, że mogą one stworzyć duchową globalizację przyjaźni i pomagać narodom żyć razem w pokoju". To ważne dziedzictwo, które pozostało w Kościele katolickim za pontyfikatu Benedykta XVI, który kontynuował spotkania w duchu Asyżu, a także po wyborze Franciszka" - dodał.

W tym kontekście historyk chrześcijaństwa wymienił takie gesty Franciszka, jak podpisanie w Abu Zabi deklaracji o ludzkim braterstwie i wizytę w świętym dla szytów mieście Nadżaf w Iraku. "Dialog między religiami czyni świat mniej konfliktowym, oto ważne dziedzictwo polskiego papieża" - dodał rozmówca PAP w Rzymie.

Massimiliano Signifredi zapytany o to, w jakim aspekcie Jan Paweł II najbardziej zmienił Kościół, odparł: "ja nie uważam, że to papieże zmieniają Kościół, ale wnoszą oni wkład w ten proces poprzez swoje nauczanie, świadectwo, sposób życia".

"Jan Paweł II w swoim testamencie napisał, że jest synem Soboru Watykańskiego II. Uczestniczył w nim jako młody biskup pomocniczy Krakowa w jego pierwszej sesji, a potem jako arcybiskup metropolita. Realizował następnie ducha Soboru, a zatem w pewnym sensie zmienił Kościół. Wystarczy pomyśleć o zaangażowaniu młodzieży, o obecności papieża wśród mas wiernych" - przypomniał.

Signifredi położył nacisk na to, że papież kochał rozmawiać z ludźmi, chciał spotykać się z nimi i był człowiekiem, który spotkał ich najwięcej. "A to była epoka, w której nie było jeszcze selfie ani obecnej obsesji, by fotografować się i nagrywać się wszędzie ze znaną osobą" - zaznaczył.

"20 lat po jego śmierci wspomnienie o nim pozostaje zarówno w tych, którzy mieli szczęście go poznać, ale i w tych, którzy czytają jego przemówienia, oglądają nagrania filmowe i studiują jego spuściznę. Powtarzam jednocześnie, że należałoby głębiej przestudiować różne aspekty jego tak długiego pontyfikatu oraz jego życia w najtrudniejszych czasach XX wieku, od niemieckiej okupacji podczas II wojny światowej do komunizmu" - powiedział Massimiliano Signifredi.

AKTUALNOŚCI PARAFIALNE

**W miesiącu marcu
do wieczności odeszli:**
1. śp. Otylia Baran – Brzózka
2. śp. Zofia Kowal – Dychów

**Intencje mszalne
w kościele w Dychowie:**
**Godziny mszy świętych
w wyjątkowych przypadkach mogą ulec
zmianie, szczególnie w okresie
wakacyjnym, aktualne zawsze
w ogłoszeniach niedzielnych!!!**

KWIECIEŃ 2025

NIEDZIELA 06.04.2025

godz. 08.00 – śp. Jan, Maria, Cecylia
Maciejewscy, Mieczysław Mazur

godz. 11.00 – śp. Wanda Tlatlik

ŚRODA 09.04.2025

godz. 17.00 – za dusze w czyścicu
cierpiące

PIĄTEK 11.04.2025

godz. 17.30 – śp. Mikołaj Grabowski

NIEDZIELA 13.04.2025

godz. 08.00 – śp. Jan Kamuda,
śp. Stanisława, Ryszard Tumiłowicz

godz. 11.00 – śp. Stanisław, Anna,
Piotr Zakrzewscy, śp. Krystyna,
Tadeusz Gładysz i zmarli z rodziny

WIELKI WTOREK 15.04.2025

godz. 17.00 – śp. Anna, Piotr, Teresa,
Eugeniusz, Wojciech, Michał,
Grzegorz Tracz

WIELKA ŚRODA 16.04.2025

godz. 17.00 – śp. Stanisław, Marcin

WIELKI CZWARTEK 17.04.2025

godz. 18.00 – w intencji Kapłanów,
ks. Proboszcza Marka Kowala,
ks. Krzysztofa Marcinkowskiego
i ks. Łukasza Mielnik

NIEDZIELA

ZMARTWYCHWSTANIA

20.04.2025

godz. 11.00 – w intencji Tomasza
Kasprzyka z okazji urodzin od
rodziców

PONIEDZIAŁEK

WIELKANOCNY 21.04.2025

godz. 08.00 – śp. Jerzy, Konstanty,
Marianna Matusewicz

godz. 11.00 – śp. Stanisława
Polaszewska i zmarli z rodziny,
śp. Zygmunt Łukaszewicz

ŚRODA 23.04.2025

godz. 17.00 – w intencji Jolanty
z okazji urodzin

PIĄTEK 25.04.2025

godz. 17.00 – w intencji ks. Proboszcza
Marka z okazji imienin

SOBOTA 26.04.2025

godz. 14.00 – w intencji P. Bogumily i Waleriana Straszkiwicz z okazji 45 rocznicy ślubu

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA 27.04.2025

godz. 12.30 – ODPUST w intencji wszystkich Parafian

ŚRODA 30.04.2025

godz. 17.00 – w intencji Bartosza, o Boże błogosławieństwo i dary Ducha Świętego na egzaminy maturalne, oraz w intencji jego siostr i rodziców

MAJ 2025

CZWARTEK 01.05.2025

godz. 11.00 – w intencji P. Moniki i Mariusza z okazji kolejnej rocznicy ślubu oraz z okazji urodzin Moniki

PIĄTEK 02.05.2025

godz. 18.00 – w intencji wynagradzającej za grzechy nasze, naszej parafii, ojczyzny i świata

SOBOTA 03.05.2025

godz. 08.00 – śp. Zofia Kowal w 30 dni po pogrzebie

godz. 11.00 – śp. Maria Straszkiwicz

NIEDZIELA 04.05.2025

godz. 08.00 – śp. Anna, Maria, Eleonora, Antoni, Aniela, Wojciech i zmarli z rodziny

godz. 11.00 – w intencji Antoniego z okazji 18 urodzin oraz w intencji jego rodzeństwa i rodziców

PIĄTEK 09.05.2025

godz. 18.00 – śp. zmarli z rodziny Sawickich, Łabędzkich i Szymańskich

NIEDZIELA 11.05.2025

godz. 08.00 – w intencji P. Stanisława Nadolnego z okazji imienin

godz. 11.00 – śp. Stanisław Zakrzewski – od chrześnicy

Intencje mszalne w kościele w Bronkowie:

KWIECIEŃ 2025

NIEDZIELA 06.04.2025

godz. 09.30 – śp. Wacława Dziagacz, śp. Stanisław Jabłoński

CZWARTEK 10.04.2025

godz. 17.30 – śp. Stanisława, Gabriel, Józef Sapikowscy

NIEDZIELA 13.04.2025

godz. 09.30 – o Boże błogosławieństwo, łaskę zdrowia i opiekę Matki Bożej Fatimskiej dla Agaty i Jagody

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA 20.04.2025

godz. 09.30 – śp. Zenon Świętek, od zony z rodziną

PONIEDZIAŁEK

WIELKANOCNY 21.04.2025

godz. 09.30 – śp. Marianna Pietrzyk
w 5 rocznicę śmierci

CZWARTEK 24.04.2025

godz. 17.00 – śp. Krystyna Mucha –
od rodziny Markiewicz

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

27.04.2025

godz. 09.30 – śp. Leszek Maćkowiak –
od żony z dziećmi i wnukami

MAJ 2025

SOBOTA 03.05.2025

godz. 09.30 – śp. Andrzej Mucha
w 17 rocznicę śmierci

NIEDZIELA 04.05.2025

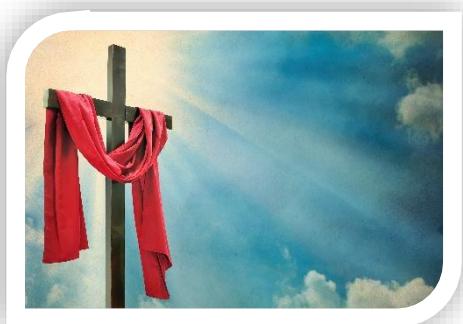
godz. 09.30 – śp. Marta, Mieczysław,
Marian, Stanisław i zmarli z rodziny
Jabłońskich, śp. Krystyna Mucha

CZWARTEK 08.05.2025

godz. 18.00 – śp. Marianna, Zygmunt
Maćkowiak – od córki Teresy
z rodziną

NIEDZIELA 11.05.2025

godz. 09.30 – śp. Gabriel Sapikowski
w 19 rocznicę śmierci

Intencje mszalne w kościele w Brzózce:

KWIECIEŃ 2025

NIEDZIELA 06.04.2025

godz. 12.30 – śp. Otylia Baran –
od uczestników pogrzebu

WTOREK 08.04.2025

godz. 17.30 – śp. Zofia Kowal

SOBOTA 12.04.2025

godz. 17.00 – za parafian

NIEDZIELA

ZMARTWYCHWSTANIA

20.04.2025

godz. 12.30 – za parafian

PONIEDZIAŁEK

WIELKANOCNY 21.04.2025

godz. 12.30 – w pewnej intencji

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

27.04.2025

godz. 11.00 – śp. Otylia Baran –
od Matek Żywego Różańca

MAJ 2025

SOBOTA 03.05.2025

godz. 12.30 – ODPUST –
za wszystkich Parafian

NIEDZIELA 04.05.2025

godz. 12.30 – śp. Władysław Dębski

SOBOTA 10.05.2025

godz. 17.00 – śp. Stanisława
i Stanisław Szulc i zmarli z rodziny

(MK)

INFORMATOR ŚWIĄTECZNY 2025

Parafia pw. Miłosierdzia Bożego w Dychowie

PROGRAM LITURGII TRIDUUM PASCHALNEGO I ŚWIĄT ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

Kościół parafialny w Dychowie

Wielki Czwartek 17.04.2025 – Pamiątka ustanowienia Sakramentu Kapłaństwa i Eucharystii

godz. 18⁰⁰ - Uroczysta Msza św. Wieczery Pańskiej, Rocznica I Komunii Świętej oraz adoracja Pana Jezusa w ciemnicy do godz. 21³⁰

Wielki Piątek 18.04.2025 – Pamiątka Męki i Śmierci Pana Jezusa na Krzyżu

godz. 15⁰⁰ - Droga Krzyżowa i Nowenna przed Świętem Miłosierdzia

godz.18⁰⁰ - Nabożeństwo Męki Pańskiej i adoracja Pana Jezusa w Bożym Grobie do godz. 21³⁰

Wielka Sobota 19.04.2025 – Wigilia Paschalna i Rezurekcja

godz. 15⁰⁰ - Nowenna przed Świętem Miłosierdzia

godz.20⁰⁰ - Liturgia Wielkiej Soboty i procesja rezurekcyjna.

Na Liturgię Wigilii Paschalnej zabieramy świece.

Niedziela Zmartwychwstania 20.04.2025

Msze św.:

Dychów godz. 11⁰⁰, Bronków o godz. 9³⁰ i Brzózka o godz. 12³⁰

Poniedziałek Wielkanocny 21.04.2025

Msze św.:

Dychów godz. 8⁰⁰ i 11⁰⁰, Bronków godz. 9³⁰ i Brzózka o godz.12³⁰.

PROGRAM ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

WIELKI CZWARTEK 17.04.2025

Godz. 19.30 - Chromów, Brzezinka

Godz. 20.00 - Dychów, Przyjaciele Paradyża, Róża Różańcowa P. Łabędzkiej

Godz. 21.00 - Młodzież przygotowująca się do sakramentu bierzmowania, młodzież starsza, Akcja Katolicka, Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

Godz. 21.30 - zakończenie adoracji

WIELKI PIĄTEK 18.04.2025

Godz. 15.00 - Droga Krzyżowa i Nowenna przed świętem Miłosierdzia Bożego

Godz. 16.00 - Prądocinek, Dąbki, Stary Zagór, Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

Godz. 17.00 - Bronków, Brzózka, Kołatka, Sarnie Łęgi

Godz. 19.30 - Róża Różańcowa P. Teresy Wąsickiej, Chromów, Brzezinka

Godz. 20.00 - Dychów, Róża Różańcowa P. Ilony Duchnowskiej

Godz. 21.00 - Gorzkie Żale cz. III

Godz. 21.30 - Zakończenie adoracji

WIELKA SOBOTA 19.04.2025

Godz. 15.00 - Nowenna przed świętem Miłosierdzia Bożego

Godz. 16.00 - Dychów, Róża Różańcowa P. Ireny Smoleńskiej

Godz. 17.00 – Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

Godz. 18.00 – Dychów, Rada Parafialna, Akcja Katolicka,

Godz. 19.00 – Prądocinek, Dąbki, Stary Zagór, Róża Różańcowa Rodziców

Godz. 20.00 – Rozpoczęcie Wigilii Paschalnej

Święcenie pokarmów wielkanocnych

WIELKA SOBOTA

19.04.2025

Dychów godz. 11.00, 13.00, 15.15

Chromów godz. 11.20

Brzezinka godz. 11.45

Bronków godz. 12.00

Brzózka godz. 12.30

Stary Zagór godz. 10.30

Dąbki godz. 10.15

*Radosnych i rodzinnych Świąt Wielkanocnych,
obfitości łask Zmartwychwstałego Pana,
zdrowia, pokoju serca, wzajemnej miłości i nadziei.*

Z darem modlitwy za wszystkich Kochanych Parafian oraz Gości.

Ks. Marek Kowal - proboszcz

ŻYCZENIA NA DZIEŃ KAPŁAŃSTWA oraz IMIENINY

*„Kapłan to człowiek żyjący samotnie po to,
aby inni nie byli samotni” – św. Jan Paweł II*

Nasz Drogą Kapłanie i Solenizancie – Księżu Proboszczu Marku!

*Pan Bóg obdarzył nas wielką łaską stawiając Ciebie na naszej drodze.
Dziękujemy, że jesteś z nami i dla nas. Życzymy Ci wiele łask Bożych,
wytrwania na drodze, którą wybrałeś, entuzjazmu i siły potrzebnej
do głoszenia Radosnej Nowiny, a szczególnie opieki Matki Bożej.*

Zapewniamy o modlitwie!

Parafianie

PORADY OGRODNICZE NA KWIECIEŃ

„Kwiecień plecień, bo przeplata... – głosi ludowe przysłowie. I faktycznie w tym miesiącu nie tylko pogoda jest zróżnicowana, ale również ogrodowe prace. Wciąż jeszcze trzeba walczyć ze skutkami zimy, jednocześnie przygotowując ogród do nadejścia cieplejszych, „zielonych” dni. Jakie prace są najważniejsze?

Drzewa i krzewy ozdobne: w tym miesiącu trzeba definitywnie już zdjąć zimowe okrycia z drzewek i krzewów, jeśli nie zrobiło się tego wcześniej. W przypadku krzewów wrażliwych na niskie temperatury (hortensja, budleja) z pracami warto wstrzymać się do końca miesiąca; to dobry okres na sadzenie drzew i krzewów z odkrytym korzeniem. Każdorazowo rośliny po posadzeniu trzeba obficie podleć; po kwitnieniu warto przyciąć forsycję. Pędy, na których znajdowały się kwiaty, warto skrócić o połowę. W przypadku „leciwych” okazów zaleca się usunąć dodatkowo część najstarszych pędów. Oprócz tego przycina się krzewy kwitnące latem (budleja, tawuła czy powojniki); podłoże pod krzewami warto ściółkować organicznymi odpadkami (posiekana słoma, trociny, zręby, skoszona trawa). Zabieg ogranicza zachwaszczenie, zwiększa wilgotność podłoża i podnosi jego temperaturę; na świerkach i modrzewiach mogą pojawić się ochojniki (wyglądają jak woskowaty puch – w pierwszym przypadku lub jak małe szyszki – w drugim). Drzewa trzeba opryskać preparatem chemicznym.

Rośliny jednoroczne, dwuletnie i byliny: w cieplejszym okresie można wysiewać do gruntu nasiona groszku pachnącego, nagietka, eszolcji, dimorfoteki, nasturcji, rezedy, chabrów i smagliczki; warto rozpocząć nawożenie bylin. Dobre rezultaty dają wolniej działające nawozy organiczne; można usunąć przekwitłe kwiatostany wczesnych roślin cebulkowych. Liście i część łodyg należy jednak pozostawić, aby umożliwić roślinom kontynuowanie rozwoju (wzrost cebulek); warto wysadzać cebulki zawilca wieńcowatego, accidantery, krokosmi, gatlonii i ismenii; byliny kwitnące latem (flokisy, funkie, rojniki, rozchodniki) można rozmnażać przez podział.

Uprawy sadownicze: to ostatni dzwonek, aby sadzić krzewy i drzewa owocowe z gołym korzeniem. Po posadzeniu wokół pnia warto uformować nieckę, w której będzie zbierała się woda. Roślinom trzeba skrócić wszystkie gałązki; na wielu gatunkach drzew i krzewów mogą pojawić się szkodniki – mszyce, przędziorek, miodówka, kwieciak jabłkowiec czy gąsienice zwojówek. Warto dokonywać regularnej lustracji sadu i w razie potrzeby zastosować odpowiednie preparaty; pod koniec

miesiąca drzewa trzeba spryskać Miedzianem 50 WP, Syllitem 65 WP lub innym preparatem przeciwko mączniaki i parchowi jabłoni; można wykonywać cięcie prześwietlające malin, porzeczek i agrestu. Należy usuwać najstarsze pędy oraz część jednorocznych pędów; w chłodniejszych regionach/miejscach zaleca się opóźnić cięcie winorośli aż do kwietnia. Trzeba to jednak zrobić w pierwszych dniach miesiąca.

Warzywnik i zielnik: do gruntu można siać niektóre zioła (kminek, cząber, majeranek, melisę, kolendrę, szalwię i tymianek) oraz wiele gatunków warzyw (burak, groch, szpinak, marchew, rzodkiewka, sałata, pietruszka, fasola), wśród warzyw warto posiać/posadzić „dobroczynne” gatunki: komosa czerwona odstrasza gryzonie, aksamitka i kosmos niszczą nicienie a nasturcja przyciąga mszyce (można ją potraktować jako pułapkę na szkodniki); na miejsce stałe można sadzić ziemniaki oraz rozsady cebuli, pora i kalarepy.

Kompostownik: w miejscach niezagospodarowanych warto posiać rośliny na nawóz zielony. W przyszłości część z nich można przeznaczyć na tworzenie przyzmy kompostowej; w kwietniu – w uwagi na wiosenne porządki – warto zbudować kompostownik. Najlepiej wybrać zaciszne, oddalone miejsce.

Trawnik: trawnik należy najpierw oczyścić z wszelkich zanieczyszczeń i starych liści. Chwasty można usuwać ręcznie lub – gdy problem jest duży – chemicznie; warto przeprowadzić wertykulację i aerację, aby pozbyć się warstwy filcu i „napowietrzyć” trawnik; w pustych miejscach na trawniku trzeba dosiać trawę, kretowiska należy wyrównać a zagłębienia zapełnić; trawnik można kosić po raz pierwszy, gdy trawa osiągnie wysokość 8-10cm; kwiecień to dobry miesiąc na zakładanie nowego trawnika. Przed siewem/układaniem trawnika z rolki teren trzeba dokładnie spulchnić, zagrabić i wyrównać. Zaleca się założenie gęstej siatki pod trawnik (pokrywa się ją ok. 10cm warstwą ziemi). To jednej z najskuteczniejszych sposobów na walkę z kretem; poleca się rozpocząć nawożenie organiczne trawnika (np.: obornikiem); w miejscach rzadko uczęszczanych i zacienionych zamiast trawnika można posadzić rośliny okrywowe, np.: barwinek, dąbrówkę, jasnotę plamistą czy kopytnik pospolity.

Oczko wodne/staw: pompy i filtry biologiczne trzeba oczyścić przed uruchomieniem. W złożu filtracyjnym być może trzeba będzie uzupełnić kultury bakterii; w cieplejszym okresie można sadzić/przesadzać/rozmnażać rośliny wodne. W szczególności dotyczy to okazów rosnących w strefie przybrzeżnej; gdy temperatura zacznie utrzymywać się na poziomie 10°C, do stawu lub oczka wodnego można przenieść ryby, które zimowały w pomieszczeniu; karmienie ryb zaleca się rozpocząć, gdy temperatura wody również osiągnie 10°C. W przeciwnym wypadku zwierzęta będą zjadały mało pokarmu a zalegające resztki spowodują mętnienie wody; opróżnione zbiorniki trzeba napęlnić wodą.

Źródło: <https://ogrodosfera.pl/>

KĄCIK SMAKOSZA

Wielkanocne menu w naszych domach to przede wszystkim zestaw tradycyjnych potraw przygotowywanych według sprawdzonych przepisów, często przekazywanych z pokolenia na pokolenie. Czasem jednak chcielibyśmy spróbować czegoś innego, aby urozmaicić nasz świąteczny stół. Być może spodobają się Wam przepisy, które wyszperałam w różnych książkach i gazetach. Życzę wszystkim dużo radości z wielkanocnego gotowania! 🐣🐤🐰

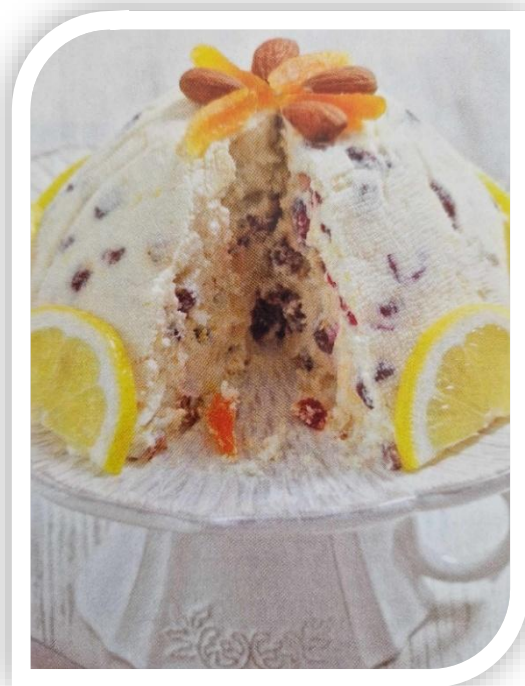
1. Tradycyjna Pascha z twarogiem i bakaliami

Składniki:

- 🍯 1 kg twarogu,
- 🍯 200 ml gęstego jogurtu,
- 🍯 6 żółtek,
- 🍯 220 g masła,
- 🍯 100 g cukru pudru,
- 🍯 skórka z cytryny,
- 🍯 wanilia,
- 🍯 orzechy, suszone owoce i cytryna do dekoracji.

Sposób przygotowania:

Miękkie masło utrzeć w misce z cukrem i wanilią. W trakcie dodawać żółtka oraz startą skórkę z cytryny. Twaróg trzy razy przepuścić przez maszynkę do mielenia. Kremowy ser przełożyć do miski z masłem i dodać jogurt naturalny. Całość wymieszać. Dodać drobno pokrojone orzechy oraz suszone owoce i jeszcze raz wymieszać. Przełożyć masę do sitka wyłożonego gazą i odstawić na noc do lodówki, aż odciieknie z nadmiaru wody. Rano pascha będzie gotowa.

2. Babka ponczowa z białą czekoladą

Składniki:

Babka ponczowa z białą czekoladą:

- ☺ 3 szkl. przesianej mąki pszennej
- ☺ szklanka mleka
- ☺ 4 jajka (oddzielić żółtka od białek, ubić pianę z białek)
- ☺ 130g miękkiego masła
- ☺ 50g świeżych drożdży
- ☺ 1/3 szklanki drobnego cukru
- ☺ szczypta soli
- ☺ esencja waniliowa

Poncz:

- ☺ około 3/4 szklanki białego cukru
- ☺ sok z 1/2 cytryny
- ☺ 30g rumu
- ☺ około 1,5 szklanki wody

Polewa czekoladowa:

- ☺ 200g dobrej białej czekolady
- ☺ 50g śmietanki do deserów 30% lub 36%
- ☺ Migdały w płatkach uprażone na suchej patelni do dekoracji

Wszystkie składniki powinny mieć temperaturę pokojową.

Sposób przygotowania:

1. Drożdże rozetrzeć z 1 łyżką cukru, dodać 3 łyżki mąki, trochę mleka i zarobić rozczyń o konsystencji gęstej śmietany. Odstawić w ciepłe miejsce, na około 15-20 minut do wyrośnięcia.
2. Masło utrzeć na puszystą masę, dodając kolejno żółtka i pozostały cukier. Następnie włożyć rozczyń, ucierać dalej, dodając po trochę mleka i mąki. Ciasto powinno być rzadkie, aby dało się wyrabiać łyżką. Dodać pianę z białek, esencję waniliową i szczyptę soli. Ciasto po wyrobieniu powinno być gładkie, lśniąca i zawierać dużo pęcherzyków powietrza.
3. Przygotować 1 lub 2 formy do pieczenia babki (w zależności od dysponowanej wielkości). Formę posmarować masłem albo olejem i oprószyć mąką - napelnić ciastem do połowy i odstawić do wyrośnięcia (powinno podwoić objętość).
4. Gdy ciasto wyrośnie, wstawić do piekarnika nagrzanego do 190 stopni C i piec przez 50-60 minut lub do tzw. "suchego patyczka".
5. Przyrządzić poncz: wodę zagotować z cukrem, gdy ten całkowicie się rozpuści, zestawić z ognia i lekko przestudzić. Następnie wlać sok z cytryny oraz rum i wymieszać.
6. Upieczoną babkę wyjąć z piekarnika, lekko schłodzić i wyjąć ostrożnie z formy. Gdy ostygnie nakłuć patyczkiem w wielu miejscach i nasączyć ponczem.
7. Przyrządzić polewę z białej czekolady: pokruszoną, białą czekoladę rozpuścić w kąpieli wodnej ze śmietaną kremówką. Polewę wylać na upieczoną babkę. Jeszcze nie stężałą polewę udekorować migdałami.

3. Luksusowy pasztet

Składniki:

- ☛ 0,6 kg mięsa wołowego bez kości (najlepiej prega)
- ☛ 0,6 kg mięsa wieprzowego bez kości (najlepiej łopatką)
- ☛ 0,3 kg mięsa drobiowego (najlepiej udo)
- ☛ 0,3 kg wątróbki (wieprzowej, drobiowej lub cielęcej)
- ☛ 0,2 kg surowego boczku
- ☛ 0,2 kg podgardla wieprzowego
- ☛ włoszczyzna (2 średnie marchewki, 2 pietruszki, kawałek selera)
- ☛ 5 grzybów suszonych

- ☛ 2 kajzerki suche
- ☛ 3 cebule
- ☛ 4 jaja
- ☛ pieprz, sól, gałka muszkatołowa, ziele angielskie
- ☛ tarta bułka

Sposób przygotowania:

1. Mięso, boczek, podgardle kroimy na małe kawałki i obsmażamy na patelni na smalcu.
2. Razem z tłuszczem przekładamy do garnka, dolewamy trochę wody, dodajemy włoszczyznę, pokrojoną cebulę, liść laurowy, ziele angielskie, grzyby, trochę solimy i dusimy.
3. Gdy mięso będzie już bardzo miękkie, wyjmujemy je do miski (drobiowe i wieprzowe wcześniej niż wołowe, bo wołowina się dłużej gotuje), a sosu nie wylewamy, bo się za moment przyda!
4. W sosie zaparzamy wątróbkę, a potem ją lekko podsmażamy. W sosie moczymy bułkę.
5. Przez maszynkę przepuszczamy aż 3 razy: mięso, boczek, podgardle, wątróbkę, cebulę, marchewki (bez pietruszki i selera), namoczoną bułkę. Dodajemy żółtka jajek.
6. Doprawiamy do smaku solą, pieprzem, utartą gałką muszkatołową (tego dość dużo, bo to ważny składnik) i całą masę dobrze mieszamy.
7. Białka jajek ubijamy na sztywną pianę, łączymy z masą i znowu mieszamy. Formę smarujemy dokładnie smalcem i oprószamy tartą bułką.
8. Wkładamy masę pasztetową do foremek, wypełniając do ok. 2/3 wysokości (przycisnąć łyżką). Na wierzchu kładziemy w kilku miejscach odrobinę smalcu.
9. Pasztet pieczemy ok. 60 minut w temperaturze 180-200°C, aż będzie odchodzić od brzegów foremki.

4. Wielkanocna sałatka z jajkiem i białą kiełbasą

Składniki:

- 🍷 200 g mixu sałat (roszponka, rukola itp.)
- 🍷 3 jaja ugotowane na twardo
- 🍷 2 sztuki białej kiełbasy
- 🍷 1/2 pęczka szczypiorku
- 🍷 1 mała czerwona papryka
- 🍷 3 łyżki majonezu
- 🍷 1 łyżka chrzanu
- 🍷 1 łyżka jogurtu naturalnego
- 🍷 świeżo mielony pieprz
- 🍷 sól

Wykonanie:

Majonez wymieszać z chrzanem, jogurtem oraz przyprawami na gładki, aksamitny sos (najlepiej zrobić to małą rózgą). Sparzoną kiełbasę oraz jaja ugotowane na twardo pokroić w plastry, paprykę kroję w kostkę, a szczypior drobno posiekać.

Na półmisku układać mix sałat, następnie kiełbasę i paprykę. Na koniec układać jaja, sałatkę posypać szczypiosem i już bezpośrednio przed podaniem polewać sosem.

🍷🐰🐣 *Smacznego Świąt Wielkanocnych* 🍷🐰🐣 (AK)

Modlitwa różańcowa – Papieskie Intencje na kwiecień:

O mądre korzystanie z nowych technologii

Módlmy się, aby korzystanie z nowych technologii nie zastępowało relacji międzyludzkich, odbywało się w atmosferze szacunku do każdego człowieka i pomagało stawić czoła kryzysowi naszych czasów.

Jeżu Ufam Tobie	Miesięcznik Parafii p.w. Miłosierdzia Bożego w Dychowie- wydarzenia religijne i społeczne, intencje mszalne, ogłoszenia, informacje
Wydawca	Parafialny Oddział Akcji Katolickiej – pod kierunkiem Prezesa
Współpraca	Proboszcz Parafii
Nakład	130 egzemplarzy
Materiały do gazetki można przysyłać na adres e-mail: A.Kaster@wp.pl . Wszelkie zapytania można składać na Plebanii lub w Kościele.	